

Living the Lotus 2

2024

Buddhism in Everyday Life

VOL. 221



Rissho Kosei-kai of Bangkok

Living the Lotus Vol. 221 (Tháng 2 2024)

Người chịu trách nhiệm biên tập: Keiichi Akagawa
Trưởng ban biên tập: Sachi Mikawa
Nhân viên biên tập: Nhân viên bộ phận truyền đạo quốc tế
Hội Rissho Kosei-kai – Bộ phận truyền đạo quốc tế
Fumon Media Center 3F, 2-7-1 Wada,
Suginami-ku, Tokyo, 166-8537 Japan
TEL: +81-3-5341-1124
FAX: +81-3-5341-1224
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp

Hội Rissho Kosei-kai là giáo đoàn Phật giáo tại gia lấy Pháp hoa tam bộ kinh làm cơ bản, được sáng lập vào năm 1938 bởi Khai tổ Nikkyo Niwano và Phó tổ Myoko Naganuma. Đây là tập hợp những người có nguyện vọng phát huy lời dạy của Đức Thích Tôn tại gia đình, nơi làm việc, xã hội địa phương và muốn xây dựng một thế giới hòa bình. Hiện tại thì cùng với chủ tịch Nichiko Niwano, những người hội viên chúng ta đang phấn khởi nỗ lực trong công việc truyền giáo truyền đạo đồng thời bắt tay hợp tác với mọi người trong các lĩnh vực mà trước hết là lĩnh vực tôn giáo, tích cực tham gia nhiều hoạt động hòa bình khác nhau trong nước và nước ngoài.

Trong tiêu đề Living the Lotus—Buddhism in Everyday Life (Sống Kinh pháp hoa ~ Phật giáo trong sinh hoạt) thì có chứa đựng nguyện vọng phát huy lời dạy của Kinh pháp hoa trong cuộc sống hàng ngày để làm cho cuộc sống phong phú và có nhiều giá trị hơn nữa giống như bông sen đẹp nở trong bùn lầy. Thông qua tạp chí này, chúng ta truyền đi lời dạy của Phật giáo có thể phát huy được trong cuộc sống hàng ngày tới mọi người trên khắp thế giới bằng Internet.



“Việc biết xấu hổ” là việc sống đời một cách tốt đẹp tác

Nichiko Niwano
Chủ tịch Hội Rissho Kosei-kai

Điều cơ bản của con người

Nói tới tiết phân (ngày chuyển mùa) của khoảng thời gian này trong năm khi chuyển mùa từ đông sang xuân thì hoạt động “mamemaki (rắc hạt đậu)” để rắc những hạt đậu rang đem lại sự may mắn trong khi vừa xướng lên “Ma quý ở bên ngoài, phước lành ở trong nhà” được mọi người biết đến như là một sự kiện định kỳ truyền thống của Nhật Bản. Đây là sự kiện định kỳ để xua đuổi tà ma bệnh tật gây ra bệnh tật cho chúng ta, mong ước sự khỏe mạnh vô bệnh vào thời điểm giao mùa dễ đổ bệnh, và chúng ta luôn muốn cùng với việc xua đuổi tà ma gây bệnh tật cũng đồng thời xua đuổi cả tà ma làm lung lạc tâm hồn chẳng hạn như tham – sân – si để đón chào những ngày xuân rực rỡ một cách khỏe khoắn cả về thể chất lẫn tinh thần.

Nhân tiện, cho dù cùng là “ma quỷ trong tâm hồn” nhưng khi viết nó bằng một chữ thành 愧 (“quý”, bộ tâm 忄 thêm vào chữ “quý” 鬼) thì ý nghĩa sắc thái của nó sẽ hoàn toàn thay đổi. Chữ này là thứ có thể nói được là tâm hồn không thể rũ bỏ, tâm hồn mà chúng ta nhất quyết không được đánh mất mới đúng. Đó là tâm hồn để nhận ra lỗi lầm và sự thiếu sót trong lời nói và hành động của bản thân rồi cảm thấy xấu hổ.

Có một từ gọi là “慚愧 (tàm quý, tức hổ thẹn)”, chữ 愧 (quý) đương nhiên có ý nghĩa là “việc biết xấu hổ” và chữ 慚 (tàm) cũng thế, và cao tăng Shinran của phái tịnh độ chân tông đã thuyết giảng ý nghĩa của từ này một cách sâu sắc hơn theo cách nhìn nhận mang tính tôn giáo. 慚 (tàm) là việc biết xấu hổ về tội lỗi của mình, 愧 (quý) là việc lấy làm hổ thẹn khi thú nhận tội lỗi của mình với người khác. Ngoài ra, điều này nói rằng 慚 (tàm) là việc cảm thấy xấu hổ đối với người, 愧 (quý) là cảm thấy xấu hổ với trời. Thêm vào đó, cao tăng Shinran nói rằng “Không hổ thẹn không phải con người”.

Thứ không có tâm hồn biết xấu hổ sẽ giống như động vật sống đúng như bản năng, chắc chắn không thể gọi là con người, chỉ khi có tâm hồn biết xấu hổ thì con người mới có thể sống đời với lòng tôn kính và sự tiết độ, và cả mối quan hệ giữa con người với con người lẫn xã hội mới tồn tại được, tôi nghĩ thế. “Việc biết xấu hổ” có thể nói là thứ được ví như điều kiện cơ bản của con người.

Được cứu rỗi nhờ việc biết xấu hổ

Vậy thì, chúng ta quan trọng là phải “biết xấu hổ” đối với việc gì? Cao tăng Shinran nói là “biết xấu hổ vì tội lỗi của mình”, và các bạn nghĩ tội lỗi là những việc như thế nào ạ?

Có đôi lúc tôi vô tình thấy có người dùng từ ngữ gọi là “Hãy biết liêm sỉ” hướng tới người khác khi phê phán người đó, nhưng tôi nghĩ từ ngữ này là từ ngữ hướng về bản thân mình. Có thể là nếu thì thâm với bản thân trong nội tâm rằng “Hãy biết liêm sỉ” thì có lúc sẽ lấy lại được sự khiêm tốn với suy nghĩ rằng “Có phải lúc này tôi đang tự đề cao quá bản thân không”, hay tự kiểm điểm lại bản thân rằng “Đây không phải là sự thể hiện thái quá dục vọng hay sao”, hoặc là bỏ ý định về hành vi khuất tất với suy nghĩ rằng “Không phải là mình đang định làm một việc mà mình sẽ không thể nhìn mặt gia đình hay sao”.

Đây là điều chỉ ra rằng chúng ta nhờ việc “biết liêm sỉ” mà được cứu rỗi khỏi những tội lỗi đang phạm phải trong cuộc sống thường ngày mà mình không hề nhận ra. Không cần phải làm bản thân khổ sở hay làm tổn thương người khác cũng được.

“Con người chỉ cần nuôi dưỡng tâm hồn biết xấu hổ thì sẽ được cứu rỗi bằng cách nào đó”

Đây là câu nói của sư Masahiro Yasuoka, người được biết đến như là một học giả uyên bác, và nếu nói theo cách của riêng tôi thì khi biết liêm sỉ, con người sẽ được tái sinh thành “con người đích thực”. Đã thế, tâm hồn biết xấu hổ có ở tất cả mọi người giống như Phật tính nên chỉ cần biết liêm sỉ, con người có thể mãi mãi tiếp tục trưởng thành.

Lưu giữ việc biết xấu hổ trong tâm hồn. Người nói ra câu “Luôn gặp những người bạn tốt để làm cho tâm hồn xấu hổ” giống như thuyết giảng những điều cần ghi nhớ về việc đó là cao tăng Honen của phái tịnh độ tông. Đức Thích Tôn nói rằng những người bạn tốt là tất cả của con đường Phật giáo, và các tăng già ở ngay bên cạnh mình mà trước tiên là gia đình là những người luôn dõi theo bảo vệ chúng ta. Vì vậy, những hành vi đáng xấu hổ thì có lẽ họ sẽ can ngăn chúng ta, và chúng ta cũng không thể sống một lối sống cảm thấy xấu hổ trước gia đình hay bạn bè mà mình yêu thương. Nhờ những người bạn tốt gọi là các tăng già, chúng ta sẽ tự nhiên mà “bị làm cho xấu hổ”. Rồi từ đó, mảnh ruộng tâm hồn được canh tác, và việc có thể biết xấu hổ là vì các tăng già cũng lại là Đức Phật.

Mặt khác thì xã hội hay thế giới lúc này tràn đầy lòng tham và sự thù ghét, và đang ở trong tình thế đáng lo ngại cứ như thể đã quên mất “sỉ (耻, lòng xấu hổ)” đậm tính con người. Nguồn gốc của chữ “sỉ (耻)” là “khiếp sợ”, và tôi suy nghĩ một cách mạnh mẽ về tầm quan trọng của việc con người sống đời biết kính, sợ thần Phật và biết liêm sỉ.

(Kosei - số tháng 2 năm 2024)



Truyện tranh: Nhập môn Hội Rissho Kosei-kai

Cuộc đời của Đức Khai Tổ và lịch sử của Hội Rissho Kosei-kai



Lời dạy của người ông

Đức Khai Tổ lúc còn nhỏ (tên thời thơ ấu là Shikazo) là đứa cháu được ông cưng chiều. Người ông (Jutaro) luôn dõi theo bảo vệ Đức Khai Tổ bằng ánh mắt ấm áp khi Người đi chơi hết chỗ này tới chỗ khác mỗi ngày.

Mùa đông, khi Đức Khai Tổ trở về nhà với thân thể lạnh cóng vì nghịch tuyết, người ông cởi hết quần áo của cháu ra rồi căng trên lưng để sưởi ấm bằng hơi ấm thân thể của mình. Và ông nói chuyện cho cháu nghe rằng “Cháu phải trở thành một người giúp ích cho người khác đấy”.

Đức Khai Tổ nói rằng “Việc tôi trở thành một con người thuyết giảng con đường phật giáo có một nguyên nhân to lớn là câu cửa miệng của ông tôi”.

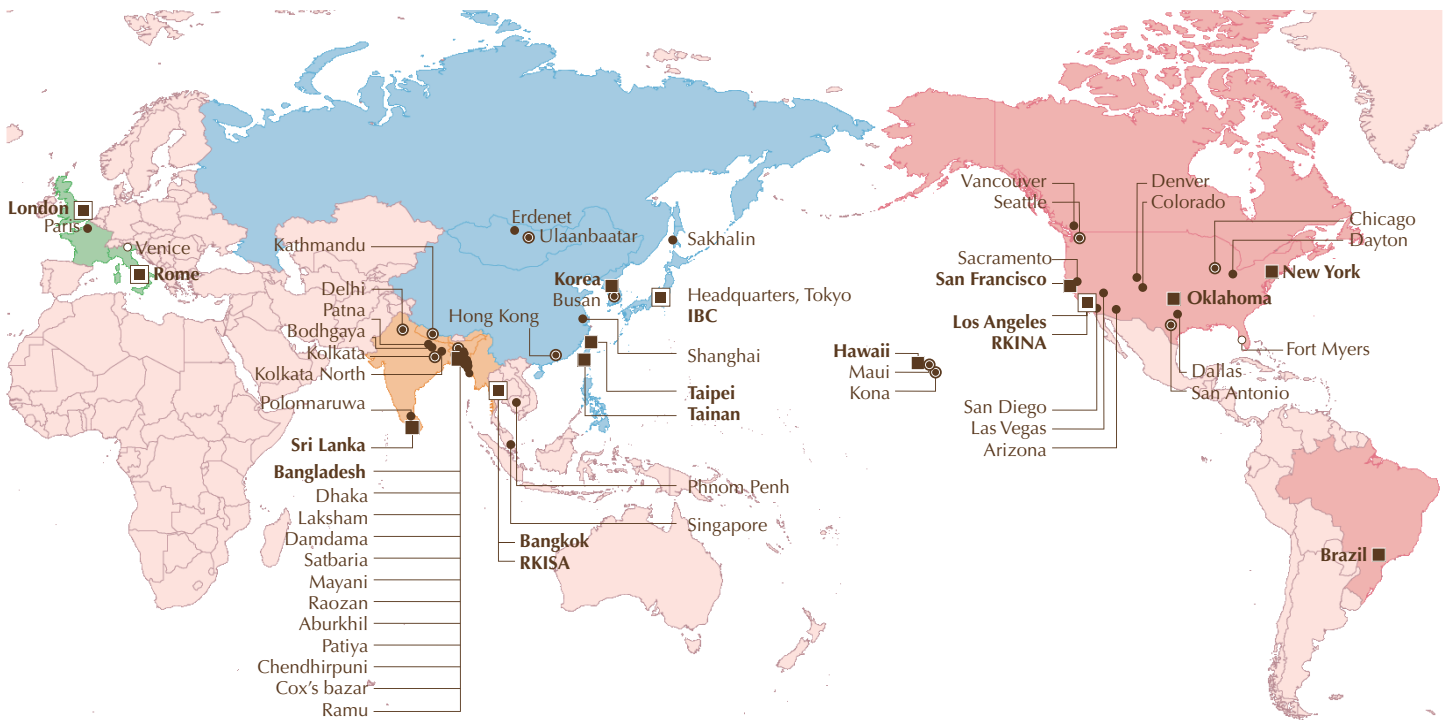


Mách nhỏ

Người ông của Đức Khai Tổ khi có người bị bệnh đột ngột sẽ ngay lập tức chạy đến chữa trị hay cứu ngải cho những người ghé tới. Ở sơn thôn không có thầy thuốc thì ông là người không thể thiếu được.



🌸 *A Global Buddhist Movement* 🌸



Information about
local Dharma centers



Chúng tôi hoan nghênh những bình luận về bản tin Living the Lotus của chúng tôi
Email: living.the.lotus.rk-international@kosei-kai.or.jp